

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen

Klaagschriftnummer: K/21.00013

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 24 september 2021 en de aanvulling op de klachten dd. 29 september 2021 die zijn binnengekomen bij de klachtencommissie. De klacht is ingediend door klager. De klacht richt zich tegen de beslissing tot verplichte zorg in de vorm van insluiting en medicatie. In het klaagschrift heeft klager tevens verzocht om schorsing van deze vormen van verplichte zorg. Klager verzoekt om in het kader van artikel 10:11 lid 1 Wvggz voor de schade die klager als gevolg van deze beslissingen heeft geleden een vergoeding te ontvangen. De voor behandeling verantwoordelijke persoon is de verweerder.

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 24 september 2021. In zijn klaagschrift heeft klager de Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen toestemming verleend om de informatie die relevant is voor de behandeling van zijn klacht in te winnen en in te zien. Een geplande beoordeling van het schorsingsverzoek op 28 september 2021 heeft geen doorgang kunnen vinden in verband met de tijdelijke overplaatsing van klager naar FPA Zuidlaren. Het ingediende schorsingsverzoek is op basis van een beoordeling door een schorsingspsychiater op 29 september 2021 voor wat betreft de insluiting afgewezen en voor wat betreft de medicatie gehonoreerd. Partijen zijn op 29 september 2021 telefonisch en schriftelijk over deze beslissing ingelicht.

Het door verweerder opgestelde verweerschrift is ontvangen op 5 oktober 2021. De toelichting van de patiëntvertrouwenspersoon (hierna te noemen: pvp), waarin opgenomen de onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding, is ontvangen op 5 oktober 2021. Op 6 oktober 2021 zijn partijen telefonisch en schriftelijk op de hoogte gesteld van het dictum.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschrift dd. 24 september 2021 en aanvulling op het klaagschrift dd. 28 september 2021;
- Verweerschrift ongedateerd, ontvangen op 5 oktober 2021;
- Toelichting pvp, ontvangen op 5 oktober 2021;

Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Inzage van het patiëntdossier van klager heeft voorafgaand aan de zitting plaatsgevonden. In verband met de maatregelen omtrent het Covid 19-virus heeft de zitting plaatsgevonden middels een beeldbel-verbinding via Microsoft Teams.

Hoorzitting van 6 oktober 2021. Hieraan namen deel:

- klager, bijgestaan door de pvp, en verpleegkundige;
- verweerder, bijgestaan door de arts in opleiding tot specialist;

en voor de klachtencommissie:

- voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- klinisch psycholoog, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging nam de ambtelijk secretaris klachtencommissie, deel.

De inhoud van het klaagschrift, de toelichting van de pvp en het verweerschrift worden hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klager is van mening dat hij niet ziek is en geen stoornis heeft. Medicatie zal het lichaam van klager aantasten, in het bijzonder zijn maag. Dat is desastreus. Door de medicatie verdwijnen er lichaamsdelen en daarnaast wordt hij onvruchtbaar van medicatie.

Van de medicatie krijgt klager last van de stemmetjes in zijn hoofd en problemen met zijn maag/darmstelsel. Wanneer hij medicatie heeft gebruikt en hij een magneet op zijn lichaam houdt, zal hij daardoor ineens 20 kilo afvallen. Het middenmisbuik dat door verweerder wordt genoemd klopt niet, wat klager gebruikt, misbruikt hij niet. Klager krijgt door het binnenblijven geen zonlicht waardoor hij onrustig en agressief wordt en juist uit de kliniek wil, waardoor hij op onbewaakte momenten over het hek klimt om te ontsnappen. Het weghouden van zonlicht en buitenlucht veroorzaakt daarnaast voor klager pijnklachten aan zijn huid. Hij zweet heel snel en daardoor hangt er snel een luchtje om hem heen, dit verergert wanneer hij niet naar buiten mag.

Klager acht het plausibel dat de mensen om hem heen in een waan leven en de realiteit niet zien. Klager heeft een aantal mensen in zijn omgeving gevraagd naar zijn houding en agressiegebruik, zij hebben hem laten weten dat hij niet agressief is geweest. Ook zijn vader wil een aantal beweringen van agressief gedrag intrekken.

Toen klager in CTP Veldzicht verbleef had hij de afspraak gemaakt dat hij alleen orale medicatie zou gebruiken en daarbij een puntensysteem zou worden gehanteerd.

Klager had destijds 100 punten gehaald waarna hij een eigen woning zou krijgen. Dit is echter niet gebeurd. Hij is van mening dat hij daar niet als zichzelf weg is gekomen, zijn blikveld heeft hij daar achtergelaten, die moet hij nog ophalen. Hij wil niet langer dan 2 uur in CTP Veldzicht verblijven omdat dit nare consequenties voor hem heeft. Hij wil wel in de Kliniek Groningen blijven, accepteert ook cameratoezicht maar hij wil naar buiten kunnen en zonlicht kunnen zien. Hij wil herstellen maar niet op de manier die verweerder wil, hij wil wel pillen slikken maar absoluut geen spuit.

Klager is van mening dat er geen wettelijke gronden zijn om verplichte zorg toe te passen en er is niet aan de vereisten voldaan. De pvp vult aan dat er in casu volgens klager niet is voldaan aan alle eisen die de Wvz stelt aan de uitvoering van verplichte zorg. Volgens verweerder bestaat het ernstig nadeel uit maatschappelijke teloorgang, voor klager is het echter net andersom: de maatschappelijke teloorgang wordt juist veroorzaakt door de toepassing van de verplichte zorg in de vorm van insluiting. Er is geen of een onjuiste inschatting gemaakt van zijn gezondheidssituatie en er is geen of een onjuiste inschatting gemaakt van het stoornisgerelateerd nadeel. Klager stelt dat er geen sprake is van een stoornis, laat staan van stoornisgerelateerd nadeel. Daarnaast is er onvoldoende rekening gehouden met de voorwaarden die noodzakelijk zijn om deelname van klager aan het maatschappelijke leven te bevorderen: klager kan door het kwijtraken van de lichaamsdelen door de medicatie niet normaal functioneren in het leven en hij kan niet bij zijn vrouw en kinderen zijn.

Verzoek tot schadevergoeding:

Klager heeft gevraagd om vergoeding van de schade die hij ondervindt door de vormen van verplichte zorg die zijn / worden toegepast. Klager is door de behandeling in de kliniek organen en lichaamsdelen kwijt geraakt, het is niet in geld uit te drukken wat er kapot is gegaan in zijn lichaam en hij wil dat zijn gestalte hersteld wordt. Hij verzoekt om een schadevergoeding in natura, hij wil dat zijn lichaam hersteld wordt in zijn oorspronkelijke vorm.

Het verweer

Verweerder heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klager is sinds 2014 in zorg bij Lentis en is gediagnosticeerd met schizofrenie (paranoïde type) en een stoornis in middelengebruik.

Hij is dientengevolge meermaals opgenomen geweest in verband met psychoses. De psychoses kenmerkten zich voornamelijk door bizarre waanideeën en agressie jegens derden. Van januari tot en met november 2020 is klager tijdens een opname in CTP Veldzicht ingesteld op clozapine wat heeft gezorgd voor stabilisatie en een lange periode van abstinente van de middelen die hij voorheen gebruikte. Na de opname in CTP Veldzicht is klager opgenomen geweest in de FPA Zuidlaren.

Hoewel klager het middelengebruik nooit echt heeft gestaakt en zich dit beperkte tot cannabisgebruik, was er geen sprake van agitatie/dreiging. Door de structuur in combinatie met medicatie (clozapine) werd een stabiel beeld gecreëerd. Uitstroom naar bijvoorbeeld Lindenhoeek/Olmenstaete bleek niet mogelijk en klager en zijn vader stonden niet positief tegenover een plaatsing in een BW. Er werd besloten klager met ontslag te laten gaan en bij zijn vader te laten wonen in samenwerking met begeleiding door FACT.

Klager stopte echter na enige tijd met de medicatie, viel terug in middelengebruik en raakte wederom psychotisch. Vanaf half augustus 2021 is klager diverse malen (5 opnames in de afgelopen maand) opgenomen in de kliniek. Bij de opnames stonden de psychotische belevingen van klager op de voorgrond, volgens klager heeft zijn vader een waanstoornis en niet hij. Er is meerdere keren geprobeerd of het mogelijk was om klager regulier op de afdeling te laten verblijven maar telkens wist klager te vluchten, ondanks ingezette extra beveiligingsmaatregelen, bijvoorbeeld door begeleiding van 2 verpleegkundigen tijdens rookpauzes in de buitenlucht.

De beslissing van 23 september 2021 tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van insluiting en medicatie is een beslissing opeenvolgend op eerdere beslissingen van dien aard van de afgelopen anderhalve maand, wat steeds onderwerp van gesprek was met klager. De naam van de ambulante hoofdbehandelaar staat onder de aanzegging van 23 september 2021, maar het is een beslissing waar verweerder ook bij betrokken is. Het is ook zijn beslissing. Er is met klager gesproken over de aangezegde vormen van verplichte zorg, zowel over de insluiting als over de medicatie.

Verweerder is van mening dat de forse psychotische klachten van klager behandeling met medicatie noodzakelijk maken. Orale medicatie werd gestart, maar al snel werd duidelijk dat dit onvoldoende werkzaam was om het ernstig nadeel af te wenden. Clozapine en/of depotmedicatie heeft voor verweerder de sterke voorkeur qua behandeling met medicatie. Tijdens een breed zorgoverleg op 28 september 2021 is besloten ter overbrugging naar een verblijf in CTP Veldzicht in te zetten op een verdere klinische behandeling. Er is continuïteit nodig en dit kan enkel geboden worden tijdens een verblijf in afgezonderde setting om te voorkomen dat terugval in middelengebruik en continue inname van medicatie te kunnen waarborgen. Vanwege de vluchtgevaarlijkheid van klager is besloten hem vooralsnog niet naar buiten te laten gaan, maar er wordt wel nagedacht over mogelijkheden om klager vrijheden te geven waarbij het risico op ontsnappen laag kan worden gehouden.

Verzoek tot schadevergoeding

Gezien de termijn waarop de nadere onderbouwing op het verzoek om schadevergoeding werd ontvangen tot aan de behandeling van de klacht ter zitting, is geen reactie van de organisatie gevraagd omtrent de schadevergoeding.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid

Op grond van artikel 10:3 Wvggz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvggz.

De klachtencommissie kan de klachten op basis van het klachtenreglement van de Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen.

De klachtencommissie stelt vast dat op klager een zorgmachtiging van toepassing is, gegeven door de rechtbank Noord-Nederland op 4 februari 2021, geldend tot en met 4 februari 2022. Klager is op grond van die zorgmachtiging meermaals opgenomen in een accommodatie van Lentis; de meest recente beslissing in de zin van artikel 8:9 Wvggz is genomen op 23 september 2021.

De commissie constateert ter zitting dat klager standvastig is in zijn argumenten en oordelen. Op basis van hetgeen klager heeft aangegeven ter zitting en in zijn klaagschrift en de informatie uit het dossier constateert de commissie dat het ziektebesef en –inzicht afwezig zijn bij klager. De klachtencommissie ziet geen reden om te twijfelen aan de inschatting door verweerder van het psychisch toestandbeeld van klager.

De behandeling middels verplichte zorg in de vorm van insluiting en medicatie acht de commissie proportioneel, subsidiair en doelmatig gezien het ontstane toestandbeeld bij klager. Een andere, minder ingrijpende behandeling is niet voorhanden, terwijl de verwachting is, op basis van de voorgeschiedenis, dat met het gekozen middel positief resultaat behaald kan worden.

In de uitvoeringsbeslissing in het kader van artikel 8:9 Wvggz van 23 september 2021 staat opgetekend dat de voorgenomen beslissing tot verlenen van verplichte zorg niet met klager is besproken. Uit de informatie in het dossier maakt de commissie op dat de verplichte zorg in elk geval op 24 september 2021 als zodanig met klager besproken zijn. Daarnaast overweegt de commissie dat deze uitvoeringsbeslissing een voortgang van eerdere beslissingen in het kader van artikel 8:9 Wvggz is, te weten dd. 19 en 20 augustus en 13 september 2021 waarbij dezelfde vormen van verplichte zorg zijn aangezegd en duidelijk vermeld staat dat de beslissingen met klager zijn besproken. Dat dit eerder niet tot behandeling heeft geleid heeft, naar oordeel van de klachtencommissie, vooral te maken het feit dat klager diverse malen zonder toestemming is vertrokken uit de kliniek.

Op basis van voorgaande argumenten acht de klachtencommissie de verplichte zorg in de vorm van insluiting en medicatie wenselijk en verklaart zij de klacht hierover **ongegronnd**.

Verzoek tot schadevergoeding

Het verzoek tot schadevergoeding hoeft geen verdere bespreking en wordt afgewezen.

Beoordeling

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart de klacht over de verplichte zorg in de vorm van insluiting en medicatie **ongegronnd** en wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Vervolg

Conform artikel 10:7 Wvggz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van de betrokkene nadat de beslissing door de Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen is genomen, een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift worden ingediend bij de rechtbank Noord-Nederland ter verkrijging van een beslissing op de klacht.

Aldus gegeven te Groningen op 6 oktober 2021, door de voorzitter en de leden, in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

ambtelijk secretaris klachtencommissie

Secretariaat:

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 19 oktober 2021.